

Dr George Payton, Tłumaczenie Biblii, Sesja 23, Konstrukcje bierne

© 2025 George Payton i Ted Hildebrandt

To jest dr George Payton i jego wykład na temat tłumaczenia Biblii. To sesja 23, Konstrukcje bierne.

W tej dyskusji będziemy rozmawiać o innej trudności w tłumaczeniu, o wyzwaniach komunikacyjnych, które musimy pokonać, a mianowicie o konstrukcjach biernych.

W Starym i Nowym Testamencie spotykamy wiele konstrukcji biernych i musimy wiedzieć, jak sobie z nimi radzić. Czym więc jest konstrukcja bierna? Konstrukcja bierna to fraza gramatyczna, forma i forma czasownika, gdzie podmiotem zdania nie jest osoba wykonująca czynność, ale podmiotem zdania jest osoba, która otrzymuje czynność wykonaną wobec niej. Na przykład, pies ugryzł Johna.

Możemy powiedzieć, że John został ugryziony przez psa. Częścią rzeczy, które próbujemy tutaj zrobić, jest uświadomienie sobie, że jest to w rzeczywistości konstrukcja bierna, a nie czynna. Innymi słowy, czasownik jest czynnym czasownikiem podmiotu robiącego coś lub czasownik zwracający uwagę na osobę, której się coś robi i używając innego sposobu, aby to powiedzieć, na to, co osoba, której się coś robi, jest bierna w tej czynności.

Oni, on lub ona, albo oni nie podejmują żadnych działań; to po prostu im się robi, jak w tym przypadku, John został ugryziony przez psa. Więc kiedy na to patrzymy, powiedz sobie, czy to jest aktywne czy pasywne? Oczywiście jest, że pies ugryzł Johna; to jest po prostu normalne zdanie. John został ugryziony przez psa.

To byłoby pasywne, ponieważ pies jest tym, który jest faktycznym agentem, a my używamy terminów agent i pacjent, agent jest tym, który to robi, a pacjent jest tym, który to robi. OK, kości były widoczne w związku. Co o tym myślisz? Czy to jest aktywne czy pasywne? W pewnym sensie nie jest to ani jedno, ani drugie i to jest to, co nazywamy głosem średnim.

Jest w stanie widoczności. Można je zobaczyć, jeśli ktoś zechce na nie spojrzeć, ale nie są one aktywne ani pasywne. Tak więc, mamy je również w Piśmie Świętym, ale nie będziemy dziś mówić o stronie środkowej, tak zwanej stronie środkowej.

Nie wiem, dlaczego nazywają to środkowym. Może dlatego, że jest pomiędzy aktywnym i pasywnym, i nazywają to środkowym. Ale usłyszysz termin środkowy głos, a to jest jeden przykład.

Więc jest w stanie bycia, a nie w rzeczywistości jest to działanie, które jest wykonywane w tym momencie. OK, jego kości zostały pochowane na terenie posiadłości. To jest wyraźnie pasywne, ponieważ kości nie są zakopywane.

Zauważ, że w niektórych z nich mamy wspomnianego agenta, jak w drugim, John został ugryziony przez psa. W tym przypadku nie wiemy, kto zakopał kości. Ktoś zakopał kości.

OK, oto kolejny. Facet kopie głęboki dół. Brzmi dość aktywnie.

On wykonuje pracę. Dzieci zjadły wszystkie pomarańcze. Niektórzy mówią, coś, to bierne, ponieważ mieliśmy słowo zjadły.

Ale tak naprawdę to dzieci jadły. Więc dzieci są agentami, a pomarańcze pacjentami. I to jest nadal aktywne, chociaż mówi się o tym inaczej.

Nazywamy to ukończonym aspektem. Pomarańcze są gotowe. Więc dostali pomarańcze, zjedli je i teraz wygrywają.

Więc to jest nadal aktywna konstrukcja, chociaż jest w aspekcie doskonałym, aspekcie dokonanym. Flaga była niesiona przez przywódcę żołnierza, wiodącego żołnierza. Wiemy, że jest to bierne, przy czym agent jest wiodącym żołnierzem, a pacjent jest flagą.

Prawda jest znana każdemu. To jest trochę albo. Tak, to trochę mętne.

Nie jesteśmy pewni. Jeśli na to spojrzeć, wszyscy znają prawdę. Można to tak powiedzieć w tym względzie.

Może przypominać konstrukcję bierną. Może to być również jedna z tych rzeczy ze strony środkowej. Gdybyśmy powiedzieli, że wszyscy znają prawdę, to z pewnością byłoby to zarówno gramatycznie, jak i koncepcyjnie rzeczą czynną.

Ale nie jest to powiedziane. Więc jest gdzieś pomiędzy środkiem a pasywnością. Rybacy złowili wczoraj wiele ryb.

I wiemy, że to jest aktywne. Papier został podarty na małe kawałki. Jest to rodzaj bierności z dodanym do niego aspektem ukończenia.

Ktoś podarł papier. Papier nie rozdarł. Więc ponieważ to podmiot nie wykonał akcji, to kwalifikowalibyśmy to jako pasywne.

bierne są używane z różnych powodów. Jednym z celów jest zwrócenie uwagi lub skupienie się na osobie otrzymującej działanie. To był John, który otrzymał fragment, lub to był John, któremu dano paczkę.

Zamiast mówić, że ktoś dał Johnowi paczkę, chcemy skupić się na Johnie. Czasami wspomina się o agencie, jak już powiedzieliśmy. Innym razem agent jest pomijany z jednego lub drugiego powodu.

Czasami agent jest pomijany, ponieważ nie jest znany. Czasami agent jest pomijany, ponieważ celowo odwraca uwagę od agenta i chce ukryć tę tożsamość. Oto przykład.

Mój rower został skradziony. Gdybym wiedział, kim jest agent, poszedłbym za nim. Ale nie wiem.

Możemy powiedzieć, że mój rower został skradziony. Gdybyśmy musieli powiedzieć to inaczej, powiedzielibyśmy, że ktoś ukradł mój rower. Innym razem, jak powiedziałem, agent nie jest wymieniony, aby ukryć tożsamość.

Jeśli dzieci bawią się i rozbijają okno, kto rozbija okno? Wszyscy chłopcy grający w baseball wiedzą dokładnie, kto rozbił okno, ale nie chcą, żeby ich kolega miał kłopoty. Więc co mówią? Tak, piłka rozbiła okno, albo ono się rozbiło. Kto to zrobił? Tak, jakoś ktoś to zrobił.

Pamiętam pewien komiks. Był o rodzinie, a Pan Nikt był tym, który zawsze robił to, co poszło nie tak w domu. Okej, kto to ukradł, albo kto to zepsuł, Pan Nikt? Kto zostawił ten talerz na sofie? Tak, Pan Nikt.

Czasami więc autor celowo ukrywa tę tożsamość z jednego lub drugiego powodu. Konstrukcje bierne są naprawdę powszechne w grece i znajdujemy je w całym Nowym Testamencie. Zazwyczaj występują razem z naszymi ulubionymi przyjaciółmi, o których właśnie mówiliśmy, rzeczownikami abstrakcyjnymi, imiesłowami i konstrukcjami generatywnymi.

Zatem wyzwaniem interpretacyjnym jest zidentyfikowanie, kim jest agent i na kogo działa. I jak powiedzieliśmy, może to być luka w komunikacji, którą chcemy następnie spróbować odkryć. Gdy już ją odkrywamy, chcemy to wyjaśnić czytelnikowi, abyśmy mogli to uczynić wyraźnym.

Więc staramy się jasno komunikować z uczestnikami, używając strony czynnej czasownika, używając formy czynnej czasownika. Okej. Jedną z trudności, która się pojawia, jest to, że niektóre języki nie mają strony biernej.

Nie mają strony biernej czasownika. W tym przypadku nigdy nie możesz użyć strony biernej. Celem tego wykładu i wszystkich innych nie jest mówienie, że musisz to zrobić w ten sposób.

Celem jest powiedzenie, gdybyś musiał, oto kilka sugestii, jak to zrobić. Są to najlepsze praktyki, których używaliśmy i które są powszechne na całym świecie w tłumaczeniach Biblii i kręgach tłumaczeniowych. Oprócz zaangażowania w tłumaczenie Biblii, od powrotu do USA w 2010 r., zajmowałem się tłumaczeniami świeckimi.

Więc ktoś mi coś wysłał w suahili. Mówią, czy mógłbyś to przetłumaczyć na angielski? I tak używam tych samych zasad, robiąc to. Zależy to od rodzaju tekstu. Miałem takie rzeczy jak akt urodzenia, który jest dokładnie kopiowany i wklejany.

To jest to tutaj, tamto tam. Musiałem tłumaczyć inne rzeczy. Musiałem też robić ustne tłumaczenie, kiedy byłem tam w imieniu osoby mówiącej po suahili, która znalazła się w jakiejś sytuacji.

Pewnego razu byłem w gabinecie lekarskim, ponieważ pacjent pochodził ze wschodniej Afryki i nie znał angielskiego na tyle dobrze, aby zrozumieć, co mówi do niego lekarz. Jak więc ma być leczony, jeśli nie rozumie? I byłem tam jako pośrednik. Więc wszystkie te zasady komunikacji, wszystkie te zasady wyjaśniania rzeczy, mówienia o nich w sposób bezpośredni, a nie w innej formie, która może być mniej bezpośrednia.

Wszystkie te zasady mają zastosowanie, niezależnie od tego, czy mówię tłumaczenie, czy piszę tłumaczenie, czy jest to tekst świecki, czy pismo święte. Jest tam wiele wspólnych cech. W takim przypadku, co robisz, gdy język nie ma strony biernej? W takim przypadku Orma, język, z którym pracowałem, nie ma stron biernych.

Więc co robisz? No cóż, pozwól, że dam ci przykład, jak to wygląda. Mamy więc zdanie w człowieku, Goyo danen . Ludzie pobili Goyo.

I wiemy, że to ludzie biją, bo na końcu jest NI. To pokazuje nam, że to jest podmiot. To jest sufiks podmiotu.

Okej? Drugi. Goyon gurba dane . Co oznacza, że Goyo jest tym, który pobił chłopca.

Goyo pokonał chłopca. I znowu wiemy to, ponieważ NI jest na końcu Goyo. Goyo to imię męskie.

Tutaj mamy Goyo danen . Takie samo podobieństwo do formy czasownika w pierwszym zdaniu, prawda? Czy NI jest w Goyo? Nie. Więc Goyo jest tutaj bite.

Goyo jest pacjentem. Kim jest podmiot? Podmiot jest nieokreślony. To formalny sposób powiedzenia, że ktoś pokonał Goyo.

Więc oni, nieokreślony, nie wymieniony, poza kontekstem. Więc jeśli powiesz, Ktoś ukradł rower. Używają trzeciej osoby liczby mnogiej.

Ukradli, pobili, jako wskaźnik, że zrobił to ktoś inny, a my nie wiemy, kto to był. Albo nie jest to wspomniane. Tak więc Ormas to robią.

I nazywamy to pseudo-pasywem. Funkcjonuje jak strona bierna, ale forma nie jest bierna, konkretnie bierna. Jak powiedziałem, daneni jest takie samo w pierwszym i trzecim zdaniu, co oznacza, że jest to aktywna forma czasownika, ale konstrukcja jest używana w sposób bierny.

I tak czasami mogłem powiedzieć coś w Orma używając tego do przekazania niektórych biblijnych bierników, na które się natknęliśmy. Okej. Więc jakie są przykłady bierników w pismach, które otrzymujemy? Marek 1:14 Jezus był na pustyni 40 dni, kuszony przez Szatana.

Więc kto jest podmiotem czasownika kuszenie? To byłby Szatan. I tak, był na pustyni przez 40 dni, gdy Szatan go kusił. Teraz, jedna z rzeczy, którą otrzymujemy z oryginalnego tekstu, bycie kuszonym przez Szatana, brzmi jak coś trwającego.

To nie było coś, co wydarzyło się w jednym momencie. Był na pustyni, gdy Szatan go kusił lub gdy Szatan go kusił. W jakiś sposób musimy zakomunikować, że jesteśmy z natury trwałe, a nie z konkretnego punktu w przeszłości.

Grecki używa formy -ing , używa imiesłowu. Ale możemy spróbować powiedzieć to w inny sposób. Dopóki zachowamy tę część, naprawdę ważną informacją jest to, że była to czynność trwała, która miała miejsce.

Że to nie była jednorazowa sprawa, takie małe rzeczy, myślisz sobie, kurczę, ilu pastorów głosiło na ten temat? Prawdopodobnie nie tak wielu. Nie jest ważne, żeby to robić.

Mówimy po prostu, że Szatan kusił Jezusa przez cały czas. Jesteśmy ograniczeni w tym, co możemy zrobić w tłumaczeniu Biblii, ponieważ nie mamy płynnego pisemnego komentarza do każdego wersetu. Okej.

Marek 13 :9. Będziecie chłostani w synagogach. Właściwie, przedtem jest powiedziane, że was postawią przed sądem, co jest dosłownym zdaniem, zanim do tego dojdziecie, i będziecie chłostani w synagogach. Nie jest powiedziane, kim oni są .

Więc w pewnym sensie, może to trochę jak z Ormą, gdzie po prostu mówisz „oni”, a my nie wiemy, kto to jest. Ale tutaj, będziesz chłostany w synagogach. Ktoś cię wychłostuje.

A kto cię wychłostuje? Oni. A potem to jakoś władze albo liderzy albo coś w tym stylu będą cię wychłostać w synagogach. Okej.

Dlaczego została zmarnowana? W Ewangelii Marka 14, o kobiecie, która wylała perfumy na stopy Jezusa, mówiąc to w sposób aktywny, dlaczego zmarnowała te perfumy? Teraz, jedną z rzeczy, o których musimy pamiętać, jest to, że ta kultura w Biblii i kulturach niezachodnich, w których szacunek jest wysoko ceniony, i wspominałem w poprzedniej dyskusji, nie wywołujesz kogoś, gdy jest tam twarzą w twarz. Czy dlatego to jest używane w bierniku? Być może. Nie wiemy.

Ale kobieta je rozbiła. Dlaczego te perfumy się zmarnowały? Dobrze. Następny werset mówi: Bo te perfumy mogły zostać sprzedane za ponad trzysta denarów, tj. osiem miesięcznych pensji. Jeśli pamiętasz dyskusję o denarach i dawaniu pieniędzy, te dwie strony bierne mogły zostać sprzedane, a pieniądze mogły zostać dane. Więc jeśli chciałbyś to zmienić, kto by je sprzedał? Cóż, tym, który zadał pytanie, był Judasz, a Judasz był strażnikiem skarbcza uczniów, więc może to było: mogłem je sprzedać i mogłem dać pieniądze ubogim.

Nie wiemy. Ponownie, nie jest to określone przez wykonawcę, ale ktoś musiałby to sprzedać, a ktoś inny mógłby to podarować. Mogliśmy sprzedać perfumy, a następnie dać pieniądze biednym ludziom.

Może jest jeden sposób, aby to oddać, i moglibyśmy dać pieniądze ludziom. Dzieje Apostolskie 4:11 On jest kamieniem, który został odrzucony przez was, budowniczych, ale stał się kamieniem węgielnym. Strona bierna, która została odrzucona i ta, która mówi, mówi, że wy, w mojej publiczności, jesteście tymi, którzy odrzucili, i wy jesteście również tymi, którzy są, jak to się mówi, budowniczymi.

A wy jesteście również budowniczymi cytatu. I tak, on używa pewnych metaforycznych rzeczy. Jest tu intertekstualność w odniesieniu do cytatu ze Starego Testamentu.

A Jezus użył tego cytatu o sobie, a teraz uczniowie używają go, aby mówić o Jezusie. Tak więc Jezus jest kamieniem, który wy, budowniczowie, odrzuciliście. Ale On stał się kamieniem węgielnym.

Ponownie, stało się to czymś w rodzaju biernej rzeczy. I być może Bóg uczynił go głównym kamieniem węgielnym. Ponownie, główny kamień węgielny i kamień są bardzo metaforyczne i bardzo, ponownie, wskazują na Stary Testament.

O czym on mówi? Mówi o budowaniu świątyni. A świątynia, kładziesz kamień fundamentowy. Sposób, w jaki działa budynek, jest taki, że mieli ten kamień, który był idealnie kwadratowy.

Idealnie, no cóż, prostokątny, jeśli wolisz, albo coś. Ale kąty na nim były dokładnie proste z każdej strony. I oni to najpierw położyli.

I stawiasz mur z cegieł. I oni najpierw go stawiają. A potem, przy każdym murze, który idzie z jednej strony na drugą i w górę, upewniają się, że wszystko jest idealnie proste zgodnie z tym podstawowym kamieniem węgielnym.

Więc mówi o budowie świątyni. To jest iluzja tutaj. A głównym kamieniem węgielnym jest ten centralny kamień.

A potem wszystkie pozostałe trzy rogi będą proste, ponieważ pierwszy jest idealnie prosty. Tak więc to jest obrazowanie tutaj. I wszystko to jest ujęte w tym małym zdaniu, główny kamień węgielny.

Więc jeszcze raz, co musimy zrobić we wszystkich tych sytuacjach tutaj z biernikami, co musimy zrobić z ideami werbalnymi i konstrukcjami dopełniacza, zwłaszcza gdy występują razem w ten sposób, naprawdę musimy pamiętać, że masz możliwość dodania czegoś w przypisie. Dodanie tego w przypisie może następnie wyjaśnić niektóre z nieporozumień, które ludzie mogą mieć. Może nawet umieścić odsyłacz do fragmentu ze Starego Testamentu.

Można umieścić tutaj odsyłacz w Dziejach Apostolskich do fragmentów w Ewangeliach, w których Jezus mówił o sobie. Następnie można wyjaśnić, że Jezus mówi o sobie jako o kluczowej osobie w religii, wierze żydowskiej. Więc wszystko to jest tam zawarte.

więc pamiętać o korzystaniu z informacji paratekstualnych, używaniu przypisów, używaniu glosariuszy i wszystkiego, czego potrzebujemy, aby dostarczyć ludziom informacji, jeśli ich potrzebują. Teraz pozwólcie mi powiedzieć, że ludzie mogliby powiedzieć, no cóż, nikt nie czyta przypisów. Okej.

Poza tym, że jest to rażąco uogólnienie. Jeśli tak jest, dlaczego Biblie studyjne są tak popularne? Ludzie czytają przypisy, ponieważ chcą wiedzieć, a nie mogą wyjść i kupić komentarza. Albo może nie chcą wyjść i kupić komentarza, a po prostu chcą pomocy podczas czytania.

Okej. Więc to jest idealne miejsce, aby umieścić przypis. To jest idealne miejsce, aby umieścić odnośniki.

Dobrze. Dobrze. Dzieje Apostolskie 10.29, dlatego przyszedłem, nawet bez sprzeciwu, gdy zostałem posłany.

To Korneliusz dzwoni do Piotra, a Piotr zgadza się pójść. Piotr spotyka Korneliusza i wszystkich, którzy są w pokoju z Korneliuszem, a Korneliusz ma całą swoją rodzinę i przyjaciół i wszystkich tam siedzących, czekających na przybycie Piotra, aby Piotr mógł przekazać im wiadomość, którą otrzymał Piotr. Tutaj biernie, kiedy zostałem wysłany. Innymi słowy, kiedy po mnie posłałeś.

A następne zdanie brzmi: powiedz mi, dlaczego po mnie posłałeś. Więc musisz sprawić, żeby to wszystko ze sobą współgrało. Jeśli powiemy, że po mnie posłałeś, że po mnie posłałeś, czy to by się połączyło? Nie wiem.

Ale chodzi o to, że kiedy jest bierne, czy powinno być bierne, czy powinniśmy to powiedzieć w aktywny sposób? Okej. Ktoś został przeklęty przez Paula, upadł i umarł, a jest powiedziane, że został zjedzony przez robaki i umarł. Zjedzony przez robaki jest bierny.

Died jest ewidentnie aktywny. Zmarł. Co wydarzyło się najpierw? Przypuszczam, że umarł najpierw, a potem jego ciało zjadły robaki.

Myślę, że gdyby zadać pytanie Żydowi z tamtych czasów, czy najpierw zjadły go robaki, czy najpierw umarł, prawdopodobnie odpowiedziałby twierdząco. Nie wiem, czy to ma znaczenie, ale moim zdaniem to nie ma sensu. Umarł, a robaki zjadły jego ciało.

Można to powiedzieć w inny sposób. Ponownie, to tylko sugestie, rzeczy do przemyślenia, zwłaszcza gdy próbujesz przekazać to w innym języku. Jednym ze sposobów, w jaki możemy stwierdzić, czy zostało to dobrze przekazane, było przeczytanie tego ludziom i zadanie im pytań dotyczących treści.

Czy możesz mi powiedzieć własnymi słowami, co się stało? Co się stało z tym facetem? A jeśli powiedzą, cóż, robaki go zjadły, a robaki go zabiły. Dlatego umarł. Wtedy wiemy, że to było nasze postrzeganie. Jeśli spojrzymy na Marka 9, który mówi o tym, że płomień nigdy nie ustaje, a robak nigdy nie umiera, to daje to wrażenie, że ludzie płoną w wiecznym ogniu potępienia, a dodatkowo są zjadani przez robaki po śmierci.

Mamy więc intertekstualne poparcie, że umarł pierwszy. Ponownie, nie zamierzam umierać na tym wzgórzu. Nie będę nalegał, że to dokładnie to, co to oznacza, ale to coś, o czym musimy pomyśleć.

I co brzmi normalnie w języku, którym się komunikujesz. Okej, jeszcze jedno. Dzieje Apostolskie 16, mówiąc o Tymoteuszu 16 :2, i dobrze mówili o nim bracia, którzy byli w Listrze i Ikonium.

stronie biernej mówiono dobrze. Innym sposobem na przeformułowanie tego jest to, że bracia, którzy byli w Listrze i Ikonium, mówili o nim dobrze. Dzieje Apostolskie 22:1, dla nich też otrzymałem listy do braci i wyruszyłem do Damaszku, aby tych, którzy tam byli, przyprowadzić do Jerozolimy, skazanych na karę.

Bound jest bierny; to be penalty jest bierny. I to są bezpośrednie tłumaczenia z greckiego. To właściwie grecki czasownik bierny, wiązanie i karanie.

Czytasz angielskie tłumaczenia, a one mogą mówić inaczej. Jedno z nich mówi, jako więźniowie. Okej, drugie mówi, w łańcuchach dla związanych.

Okej, czy oni są więźniami? Tak. Czy słowo „więzień” sugeruje, że byli związani? Może, może nie. Jeśli to tutaj, w Ameryce, prawdopodobnie są w kajdankach, chyba że są bardzo bogaci i nie muszą być w kajdankach.

Czy byli metalowi? W łańcuchach, trochę skakaliśmy, trochę skakaliśmy. Może byli związani, może ich ręce były związane liną lub skórzanym paskiem, albo kto wie, czym jeszcze. Chodzi o to, że to mówi o związaniu, a to jest bierne.

Jak zatem możemy to obejść? Mamy kilka rzeczy i chcę powtórzyć, że nie patrzymy tylko na tę kłopotliwą rzecz, jak strony bierne czy cokolwiek innego. Patrzymy również na to, jak całe zdanie płynie w informacjach w zdaniu i czy są jakieś inne luki, które nie należą do tej kategorii, które naprawdę nie komunikują się dobrze, że dobrze byłoby je znać. Na przykład otrzymane od nich listy.

Jeśli przeczytamy poprzedni werset, mówi o arcykapłanach w Jerozolimie. Wiemy, że odnosi się do nich . To jest w porządku.

Otrzymałem, byłem, dali mi. Więc, otrzymać jest czasownikiem czynnym do braci.

Do kogo to się odnosi? Nie jest jasne. I zaczniemy od Damaszku. Okej, więc kim są bracia i gdzie są? Pamiętasz, co powiedzieliśmy: kto, co, gdzie, kiedy, dlaczego, jak? Kim są bracia? Niektóre wersje wyraźnie określają to jako braci żydowskich.

Którzy żydowscy bracia? A jeśli przeczytasz artykuł, to tak naprawdę Paweł opowiada historię swojego nawrócenia. A więc jeśli do tego wrócisz, to jest powiedziane, że żydowscy arcykapłani w Jerozolimie dali Saulowi, w tym czasie, listy, aby zaniósł je żydowskim przywódcom w Damaszku. Więc jeśli weźmiemy pod uwagę całą księgę Dziejów Apostolskich, to otrzymamy to.

Ale teraz Paweł mówi o tym w skróconej formie i pomija informacje. A kiedy na to spojrzysz, naprawdę pomocne byłoby poznanie żydowskich braci. A gdzie byli ci żydowscy bracia? Żydowscy bracia w Damaszku.

Ale to wszystko jest powiedziane w inny sposób. Więc jak rozpakować, posegregować i sprawić, by wszystkie te różne informacje były płynne i płynęły? Oto jedna możliwość. Od nich, tj. księży, otrzymałem również listy do braci żydowskich w Damaszku i zacząłem tam, tj. w Damaszku, aby je zwięzać.

Najpierw zwiężesz, zanim przyprowadzisz ich do Jerozolimy. Zwięż i przyprowadź tych, którzy tam byli, tj. tych, którzy poszli za Jezusem, do Jerozolimy, a następnie ukaraj ich za to przez władze. Ponownie, staramy się znaleźć sposób, który jest płynny, jasny, który brzmi naturalnie i normalnie, to jest sposób, w jaki normalnie mówimy po angielsku, i który jest również zrozumiały.

I tak, czyniąc niektóre z tych rzeczy wyraźnymi, ponownie, nie dodajemy niczego do tekstu, czego już tam nie ma. Coś, co jest ukryte, jest w rzeczywistości w tekście. Po prostu nie jest wspomniane, i dlatego musimy to nadrobić.

Okej, więc jaki proces omówiliśmy? Zidentyfikuj czasownik i zidentyfikuj uczestników. Powtarzamy zdanie, używając czynnego czasownika, a nie biernego, i wyraźnie określamy uczestników. Możemy więc zapytać, dlaczego używamy formy czynnej? Dlaczego po prostu nie zachowamy jej biernej, skoro jest bierna, a w obu językach jest bierna? To z pewnością jest opcja. Dlaczego musimy wyraźnie wspomnieć o uczestnikach? To nie jest kwestia konieczności; to kwestia tego, co działa najlepiej.

A co jeśli język docelowy ma strony bierne i czy są one używane? Cóż, jednym z powodów, dla których używamy stron czynnych, a nie biernych, jest to, że strona czynna jest preferowana w dobrych tekstach, nawet w naszym języku angielskim. I tak, jeśli piszesz pracę semestralną na studiach, a twój profesor mówi, po prostu powiedz to wprost i powiedz to w stronie czynnej. Więc myślę, że strona czynna i czasowniki czynne również mają tendencję do tego, jak mówimy.

Nie mówimy w biernikach tak często, ale jest to zdecydowanie preferowany sposób pisania. Po drugie, strona czynna ma tendencję do bycia bardziej wyrazistą i może być silniejsza lub bardziej potężna, bardziej wpływowa. Są to ogólne tendencje, a nie sztywne i niezmiennie zasady.

Można by oczekiwać, że strona czynna będzie bardziej normalna w języku docelowym. Jeśli tak jest w języku angielskim, może tak jest również w innych językach. Wyjaśnij uczestnikom, czy tekst będzie dzięki temu bardziej zrozumiały.

Nawet to małe zdanie, z którym właśnie się zajmowaliśmy, z Saulem idącym do Damaszku, w rzeczywistości w moim przypadku, byłem w stanie lepiej je śledzić,

czyniąc niektóre z tych rzeczy wyraźnymi i dostosowując kolejność słów. Czasami zmieniamy kolejność zdań lub umieszczamy jedno zdanie, które jest później w zdaniu, na początku zdania, abyśmy mogli zmienić rzeczy. Więc możemy powiedzieć, poszedłem do domu, ponieważ byłem głodny, lub możesz powiedzieć, byłem głodny, więc poszedłem do domu.

Więc możesz zmieniać rzeczy dookoła, a to nie zmienia znaczenia; to tylko dostosowanie gramatyki. W pewnym sensie jest to osobista preferencja, którą może wybrać tłumacz. Czasami jest to preferowany sposób, w jaki tłumacz i inni w tej grupie mówią: tak, to naprawdę brzmi lepiej.

I tłumaczymy pisma, aby można je było czytać na głos. Więc czytamy je na głos. Jedną z rzeczy, które lubię robić, gdy jestem konsultantem, jest sprawdzanie czyjegoś tłumaczenia, idziemy i pracujemy nad konkretnym fragmentem.

Dokonujemy wszystkich tych zmian i zrobimy trzy lub cztery zwrotki razem. Gdy już dokonamy wszystkich zmian, trzeba postępować krok po kroku. Czasami nie można poradzić sobie z czymś w zwrotce trzeciej, dopóki nie poradzi się z rzeczami w zwrotkach pierwszej i drugiej. Wtedy wszystko musi płynąć razem; informacja musi płynąć, a wszystkie powiązania gramatyczne muszą tam być.

A potem powiem, czy ktoś może to przeczytać na głos? Wtedy ta osoba czyta to na głos. A potem zapytam publiczność, jak wam się to podobało? Jak to dla was brzmiało? Czy to brzmiało słodko? Potem zapytam czytelnika, jak się czuł, czytając to na głos. Jak to spłynęło z waszego języka, jeśli można tak powiedzieć? I właśnie tam otrzymujemy ten piękny tekst, gładki tekst, spójny tekst, który trzyma się kupy. I to ma sens przez cały czas.

I możesz podążać za tokiem myślenia. Więc mamy wszystkie te rzeczy na uwadze. Więc wszystko, o czym mówiliśmy w całej tej serii, jest kluczowym punktem, jeśli chodzi o to, jak oceniamy. Czy osiągnęliśmy nasz cel? Czasami nie zaznaczasz tego wprost, jeśli autor chciał zachować tożsamość osoby w tajemnicy z jednego lub drugiego powodu. Jeśli zaznaczymy to wprost, możemy wtedy, nie chcę powiedzieć, że wyrządzić jej szkodę, ale wpłynąć na nią w sposób, którego autor nie miał na myśli. Więc czasami nie zmieniamy tekstu.

Zostawmy to tak jak jest. Na przykład, kiedy Jezus powiedział uczniom po tym jak nakarmili 5000, a potem weszli na łódź i są na łodzi, Jezus powiedział im, strzeżcie się kwasu faryzeuszy. Więc jeśli powiemy, cóż, większość ludzi tego nie zrozumie.

Kwas faryzeuszy, kwas jest figurą retoryczną faryzeuszy, prawda? I tak, cóż, oznacza wpływ faryzeuszy. Świetnie, zgadzamy się co do tego. Następnie mówimy, zrobmy to wyraźnie w tłumaczeniu, ponieważ to uczyni to jaśniejszym.

Oto jak to brzmi. Uważaj na wpływ faryzeuszy. W następnym wersecie uczniowie byli zdeorientowani, ponieważ myśleli, że mówił o chlebie.

Usunęliśmy figurę retoryczną. Usunęliśmy żywe obrazy zakwasu. W ten sposób usunęliśmy możliwość, że źle rozumiemy jego wypowiedź o chlebie.

I tak, trzymamy to tam, ponieważ Jezus chciał być tajemniczy. Jezus chciał powiedzieć to w sposób, który używał obrazów zakwasu i chleba. A uczniowie, niech Bóg ich błogosławi, powiedzieli, że jest wściekły, ponieważ zostawiliśmy chleb.

Cała ta rzecz trzyma się kupy, jeśli nie rozumiemy obrazu. Więc czasami nie czynimy rzeczy wprost. Pozostawiamy metafory i inne metaforyczne obrazy, ponieważ tak miało być.

I nie możemy po prostu powiedzieć, że jeśli za każdym razem jest jakiś niezrozumiały obraz, to powinniśmy go usunąć. To może być również punkt nauczania. I myślę, że my, jako chrześcijanie, mając Biblię w naszym języku przez całe życie, przyzwyczajamy się do pewnych rzeczy w Biblii, które stają się normatywne.

Pomyśl tylko, ile powiedzeń w Biblii jest powszechnych wśród ludzi w naszej kulturze. Więc jest coś do powiedzenia na temat ludzi uczących się tych różnych wyrażeń, uczących się innego sposobu mówienia, nawet jeśli może to nie być sposób, w jaki przeciętna osoba mogłaby pomyśleć o mówieniu tego. Nadal staje się to bardziej normatywne i bardziej powszechne.

Więc ludzie w kulturach, dla których tłumaczymy, mogą przyzwyczać się do tych terminów i stać się w pewnym stopniu normatywni w tych kulturach. Czy pamiętasz nasz fragment z jednego z poprzednich wykładów na temat konstrukcji biernych i innych rzeczy w Rzymianach 1:1 do 7? Chciałem do nich powrócić z kilku powodów. Jednym z nich jest to, że są to konstrukcje bierne. Jak sobie z nimi radzimy w kontekście całego fragmentu, w kontekście kilku zdań razem i jak się ze sobą wiążą? Nie będziemy przechodzić przez całość, ale myślę, że podanie kilku ilustracji, jak to przetłumaczyć po rozbiciu na części, może być pomocne.

Więc po pierwsze, Paweł, sługa Jezusa Chrystusa, powołany jako apostoł, oddzielony dla ewangelii Boga. Więc jeśli spojrzymy na każdą werbalną czynność, werbalną koncepcję i służbę, sługą jest ten, który służy. Więc Paweł służy Jezusowi Chrystusowi, Chrystusowi Jezusowi.

Wezwany jako apostoł, jest to forma bierna. Kto powołał? Kto powołał Pawła? Prawdopodobnie Jezus, Jezus slash Bóg. Jako apostoł, apostoł jest rzeczownikiem werbalnym, tym, który został posłany.

Kto posłał Pawła? Jezus to zrobił. A jeśli czytamy o życiu Pawła, gdziekolwiek poszedł, mówi, że duch prowadził nas tutaj, duch uniemożliwił nam pójście tam. Set apart jest w rzeczywistości czasownikiem uświęcać, oddzielać jako unikalny.

Kto kogo oddzielił? Jezus oddzielił Pawła. A potem jest powiedziane dla ewangelii Bożej, i to jest powód oddzielenia, i jak ewangelia Boża, ewangelia Boża będąca ewangelią o Bogu, informacją o Bogu, którą Paweł będzie głosił, ale ta część, którą powinienem, jest w jakiś sposób ukryta i jest domniemana jako powód oddzielenia i powołania i wysłania. Więc oto jedna opcja.

Ja, Paul, czasami trzeba to zrobić, w zależności od kultury, brzmi to naprawdę dziwnie, gdy ktoś zaczyna list od swojego imienia, Paul. Paul, ten facet, którego znacie, pisze do was list, nie, nie rozmawiamy w ten sposób. Okej, więc czasami trzeba dodać I. Kto służy Chrystusowi Jezusowi? Ja, Paul, który służy Chrystusowi Jezusowi.

Ja, którego powołał i posłał, którego oddzielił. Więc znowu, nadal tworzymy te zdania względne, to nie jest główna rzecz i mówiąc, że mówi, że mnie powołał, i posłał mnie, i oddzielił mnie. Gdybyśmy powiedzieli te rzeczy, to prawdopodobnie byłoby w porządku, ale chcemy się upewnić, że nacisk jest położony na to, że Paweł opisuje to, co mu się przydarzyło i jego relację z Jezusem.

Więc jest tu trochę swobody, ale chodzi o to, że musimy się zastanowić i naprawdę jasno wyjaśnić, kto powołał Pawła, kto wysłał go z konkretną pracą do wykonania i kto go oddzielił. I dlaczego Jezus go oddzielił? Więc tego, którego oddzielił dla mnie, abym szerzył ewangelię Bożą, albo abym ja mógł szerzyć ewangelię Bożą. Jest tam wszystko to, co ma ukryte informacje, które są sugerowane dla powodu, dla którego wychodzę i głoszę ewangelię gdzie indziej.

Rozprzestrzeniaj ewangelię, głos ewangelię. Okej, jeszcze jedno w wersetach szóstym i siódmym. Jesteś także powołaniem Jezusa Chrystusa.

Wezwani od Jezusa Chrystusa to zarówno bierna, jak i dopełniaczowa konstrukcja. Wy również jesteście tymi, których Chrystus Jezus powołał. Ponownie, używamy, zamiast mówić, że Jezus powołał was, odnosi się to do nich, a to ich opisuje, więc używamy tych, którzy, do wszystkich umiłowanych przez Boga w Rzymie.

Więc to jest Paweł w wersecie siódmym, po tym, jak przechodzi przez jedną z sześciu wszystkich tych rzeczy. Teraz mówi, oto adresaci mojego listu. Pawle, dlaczego po prostu tego nie powiedziałeś? Myślę, że Paweł powinien był poprosić konsultanta ds. tłumaczeń o sprawdzenie swojej pracy lub redaktora lub coś takiego, zanim wysłał te listy.

Okej, więc to jest takie podsumowanie przed przejściem do treści jego listu. Piszę, lub piszę, do was wszystkich w Rzymie, którzy kochacie Boga, których Bóg kocha. Piszę do was wszystkich w Rzymie, których Bóg kocha.

Jest inny sposób, aby to obejść. I chcę tylko powtórzyć, że to są trudne wersety. Jest tam tak wiele.

Jest tak wiele rzeczy, które można przegapić, jeśli ludzie czytają to zbyt szybko. Albo nie rozumieją tego trudnego języka lub gramatyki. I chcę powtórzyć, wracając do greki i mówiąc, cóż, greka jest tym, co musimy wiedzieć, aby to rozgryźć.

Tak naprawdę problemem jest greka. Pamiętajcie więc, że mamy tę przestrzeń paratekstualną w naszym tłumaczeniu, czy to w przypisach, nagłówkach sekcji, przewodnikach do nauki, czy wstępach do książek. A co z glosariuszami? A potem mamy też, nie umieściłem tego tutaj, ale mamy też cały ten dodatkowy, poza Biblią, materiał do angażowania się w Pismo Święte, który nam pomaga.

Tak więc ludzie wykonujący tłumaczenie muszą pamiętać, czego jeszcze nasi ludzie potrzebują, aby zrozumieć ten tekst. Dlatego materiał paratekstualny powinien być pisany i tłumaczony, aby pomagał ludziom. A wszystkie te inne dodatkowe rzeczy, o których mówiliśmy w poprzedniej wiadomości, można celowo przemyśleć, zaplanować, napisać, dla kogo są przeznaczone, i tak dalej, a następnie faktycznie wyprodukować w języku pisma, które jest tłumaczone. Tak więc wszystko to jest ze sobą powiązane, a zwłaszcza z tymi trudnymi koncepcjami, trudnymi rzeczownikami i całą resztą, ludzie potrzebują pomocy.

A czego chcemy? Skutecznej komunikacji. Więc robimy wszystko, co możemy, aby to osiągnąć. Dziękuję.

To jest dr George Payton i jego wykład na temat tłumaczenia Biblii. To jest sesja numer 23, Konstrukcje bierne.